

RÉSZLETES SZÖVEGES ÁTTEKINTÉS

A téma megnevezése – természeténél fogva – pontosan kifejezi kutatási programjának célját. Az MTA Irodalomtudományi Intézetével kapcsolatos dokumentumok feltárására, rendszerezésére és közzétételére azért volt szükség, mert a korábbi intézettörténeti összefoglalások szükségképpen vázlatosak és hiányosak voltak, s ezek kiegészítését és megalapozását csak a különböző okmányok, törvények, határozatok, állásfoglalások, koncepciók, tervek, viták, levelezések, jelentések és bírálatok teheték lehetővé. Az MTA Irodalomtudományi Intézete, amelyet 1955. decemberében Minisztertanácsi határozat hozott létre, már jó ideje – akarva-akaratlan – történelmi és tudománytörténeti mérlegre került. Ez különösen nyilvánvalóvá vált 1990-ben, amidőn az akkor harmincnégy éves intézmény életében is egy korszak zárult le. Ezért már hat év múlva az Intézet fennállásának negyvenedik évfordulóján tanulmány igényű előadás készült a négy évtizedről (Bodnár György igazgató) – összekapcsolva egy kritikátörténeti konferenciával, ami azt fejezte ki, hogy a személyes emlékek s a különböző munkabeszámolók mérlegelése is tudománytörténeti érdekű. A következő intézeti feladatra akkor került sor, amikor a kétezres éves ünnepekkel kapcsolatban Glatz Ferenc, az MTA elnöke különbizottságot hozott létre a tudományos program kialakítására. Ennek keretében kellett elkészíteniük az akadémiai intézeteknek rövid történeteiket, köztük az Irodalomtudományi Intézetét is, amely külön füzetben meg is jelent (Bodnár György). Már e munkák folyamán megmutatkozott azonban, hogy több szellemi, társadalmi és politikai kérdéskörrel összefüggő részletesebb intézettörténetet csak akkor lehet rekonstruálni, ha feltárjuk, rendezzük és közzé tesszük a témára vonatkozó dokumentumokat. Ehhez mindenekelőtt az Intézet Archívumát kellett rendezni, mert a vezetők, az osztályok, a folyóiratok, a nagy vállalkozások vezetői és a párttitkárok ugyan korábban is átadták dokumentumaikat, ezek azonban nagyrészt ömlesztett állapotban voltak. Az Archívum vezetője és jelen OTKA-program munkatársa, Simon Zsuzsanna célszerűen kiemelte az intézettörténeti anyagot, s a rendezést ezzel indította meg. Persze e részfeladatot is úgy tudta megoldani, hogy eleve tisztázta az egész Archívum rendszerezési elvét, amelyek kialakításához felhasználta az MTA Levéltára és a többi dokumentumgyűjtemény tapasztalatait. Párhuzamosan folytatta a kutatást – immár nemcsak módszertani szempontból – az MTA Levéltárában, a MOL-ban, a Történeti Hivatalban, a PIM Levéltárában, a Politikátörténeti Intézetben és az OSZK-ban. Az így feltárt dokumentumok lehetővé tették az intézettörténet írója számára, hogy személyes emlékeit alátámassza és kibővítsen, s egy részletesebb történeti áttekintés feltételeit megteremtse. Emellett a kutatás külön-külön is figyelembe vette a téma részterületeit (pl.: a Kritika című folyóirat levelezése, a hatkötetes akadémiai irodalomtörténet és az 1945 utáni szintézis dokumentumai, s az Intézet nagy megbízatásainak végeredményei, amelyek nyomtatásban sohasem jelentek meg - A határon túli magyarságról, 32 kötet; 15 év magyar irodalma és művészete, 6 kötet).

A különböző levéltárak anyagának cél szerinti áttekintése és kiválogatása eleve kínált egy logikát, amelynek az Intézet Archívumából kellett volna kiindulnia. Ez azonban – amint már említettük – jelen OTKA-program megindulásakor teljesen rendezetlen volt. Ezért a levéltári kutatás kiindulópontjaként az MTA Levéltárát választottuk, amelyben ugyancsak nagy mennyiségben rakódtak le Intézetünk történetével kapcsolatos dokumentumok, sőt ezek közül gyakran a legfontosabbak, hiszen az akadémiai felső szervek és testületek, ahol az Intézetünkre vonatkozó döntések is megszülettek, a hivatali rend szerint ide jutottak. E mellett az Akadémiai Levéltár vezetője készségesen segített az akadémiai intézeti archívumok speciális rendszerének és módszertanának kialakításában. Így egy idő múlva a kutatás párhuzamosan folyhatott „főhatóságunk” levéltárában és intézetünk archívumában.

Az intézeti gyűjtemény mellett a legnagyobb speciális átnézendő és kiválogatandó anyag az Akadémiai Levéltárban volt feltételezhető. A levéltári kutatással egy fő, Simon Zsuzsanna tudott foglalkozni, s hetenként átlagosan két munkanapot fordított e feladatra. Az OTKA program első négy évéből az első háromban a levéltári kutatás hangsúlya az **Akadémiai Levéltár** és az intézeti **Archívum** anyagára esett.

Az előbbiben a kutató mintegy 1200 dobozt tekintett át, amelyek közül a témához tartozó fontosabb fondok a következők:

1. MTA I. Osztály iktatott iratai: vezetőségi ülések, Az MTA központi szerveivel folytatott levelezés, az akadémikusokkal folytatott levelezés, személyzeti ügyek, külföldi kapcsolatok, könyv- és folyóirat-kiadás, tudományos minősítési ügyek, kutatási tervek és beszámolók, tudományos bizottságok és tudományos társaságok iratai.

2. MTA Elnöki Titkárság iratanyaga, benne: az MTA Hivatala, Főtitkári értekezletek, szaktitkári értekezletek, pénzügyek, akadémiai bizottságok, titkosításból visszaminősített iratok és alapszabály-módosítások dokumentumai.

3. Az MTA Elnökségi iratai: elnökségi ülések jegyzőkönyvei, elnöki értekezletek feljegyzései

3. Az MTA Elnöki iratai: ebben főleg Rusznyák István levelezése

4. A Magyar Tudományos Tanács iratai: a pártkollégium, társadalomtudományi szakosztály.
5. Az MTA Főtitkárainak anyagai

Az **Irodalomtudományi Intézet Archívuma** – megalakulása után Intézetünk szűk anyagi és létszámkerete miatt egy ideig nem tudta létrehozni önálló archívumát. Működésével kapcsolatos iratait elsősorban az Igazgatói Titkárság, valamint az Intézet osztályai kezelték. Az osztályok tárolták a tudományos programok levelezését és dokumentumait is. Ezek az iratanyagok azonban egy idő múlva oly mértékben megnövekedtek, hogy rendezetlenül kezelhetetlenné váltak. Az 1980-as évek második felében Klaniczay Tibor ennek az állapotnak akart véget vetni, amikor létrehozta az önálló intézeti Archívumot, amelynek első vezetőjévé B. Juhász Erzsébetet nevezte ki. Klaniczay Tibor igazgató személyesen alakította ki a levéltár első rendszerét is. A szervezési és feldolgozási munka azonban a költségvetési elvonások miatt megint félbemaradt, vezetőjét el kellett bocsájtani, s a feldolgozás egészen 2001-ig szünetelt. Az anyagi feltételek javulását követően 2001 nyarán Szörényi László igazgató az Archívum munkálatait újra indította, s vezetőjévé Simon Zsuzsannát nevezte ki. Az újra indult Archívum végleges elhelyezést is kapott. Azóta a feldolgozás a 94978. sz. 1970-es Levéltári Törvény útmutatásai alapján folyik, amelyet 1994-ben és 1995-ben módosítottak. A gyűjtemények évköre 1950-től 2000-ig terjed, iratanyaga azonban – természetesen – évről évre bővül. Az OTKA-kutatás részeként a fondok adatainak meghatározott köre folyamatosan az Archívum Simon Zsuzsanna által készített honlapján megtekinthető számítógépes adatbázisába kerül. Ide kerültek ezen kívül az érdekesebb dokumentumokról készült digitalizált képek is. Az adatbázisok legfontosabb adatait tehát e honlapon meg lehet tekinteni, illetve róluk az Eötvös Könyvtár segítségével róluk másolatokat készíttetni.

MTA ITI ARCHÍVUM feldolgozott fondjainak adatbázisai:

(A 'készülőben' lévő adatbázisok elkészültek, folyamatosan kerülnek e honlapra. A ** -gal megjelölt fondok évek szerint vannak feldolgozva.)

1. FONDCSOPORT: Az MTA ITI munkatársainak kéziratái (1950-től 1993)
2. FONDCSOPORT: A (kiadatlan) Révai József - kritikai kiadás fennmaradt dokumentumai
3. FOND: Az Ady Endre kritikai kiadás dokumentumai**
4. FOND: [A Bibliográfiai kézikönyv iratai - szerkesztői levelezése](#)
5. FOND: A 20. századi Osztály vegyes iratanyaga
6. FOND: [Jelentések az irodalomtudományról és az irodalom helyzetéről](#)
7. FONDCSOPORT: Idegen kéziratok fondja (Az Intézetbe került külső szerzők kéziratjai):
8. FONDCSOPORT: Az ItK szerkesztőségi dokumentumai 1955 és 1998 közöttől
9. FONDCSOPORT: Az MTA ITI MSZMP-pártszervezetének és szakszervezeti csoportjának megmaradt dokumentumai **
10. FOND: [A Móricz Zsigmond-kritikai kiadás dokumentumai](#)
11. FOND: [A Jókai Mór-kritikai kiadás dokumentumai](#)
14. FONDCSOPORT: Az AILC dokumentumai (1964 és 1985 közöttől)
15. FONDCSOPORT: A Régi Magyar Osztályok dokumentumai – 18. századi Osztály
16. FOND: [Az Eötvös Könyvtár levelezése 1944-1968-ig, könyvtári ügyek dokumentumai 1981-ig**](#)
17. FOND: [Az Igazgatói Titkárság levelezése \(1956-1992\)**](#)

18. FOND: Az Igazgató Tanács jegyzőkönyvei (1956-1992)**
19. FOND: Klaniczay Tibor igazgatói levelezése (1954-1992)**
20. FONDCSOPORT: A két magyar irodalomtörténeti kézikönyvsorozat dokumentumai
22. FOND: A KRITIKA szerkesztőségi dokumentumai (1962-1972)**
23. FOND: Az MTA ITI rendezésében vagy részvételével megtartott szakmai viták fennmaradt anyagai: [Az MTA Irodalomtudományi Intézet vitáinak dokumentumai 1953 és 1990 között](#)
25. FONDCSOPORT: Az MTA ITI munkatervezésének, beszámolóinak és felméréseinek dokumentumai (Itt a legkorábbi és legkésőbbi évet jelezzük):
33. FONDCSOPORT: A 20. századi Osztály (ld. még: MMIFO, azaz: Modern Magyar Irodalmi Osztály) dokumentumai
- [34. Az MTA ITI nagyobb pályázatainak dokumentumai**](#)
- [36. FOND: Irodalmi művek másolatai](#)
37. FOND: Külső intézményekkel való ügyek és levelezés**
38. FOND: A HELIKON szerkesztőségének iratai**
39. FOND: Az Irodalomtörténeti Társasággal való ügyek iratai**
40. FOND: A NEOHELIKON szerkesztőségi levelezése 1973-1976 között**
41. FOND: Írói évfordulós emlékbizottságok iratai**
- [42. FONDCSOPORT: A Régi Magyar Irodalmi Osztályok dokumentumai \(A 17-18-19. századi Osztály kutatásainak dokumentumai 1958 és 1983 között\)](#)
45. FOND: 15 év - (1960-1975) – 1./ Felmérés a határon túli magyarságról és 2./ a magyarországi kultúra tizenöt éves fejlődéséről (Könyvsorozat)
66. FONDCSOPORT: Az MTA ITI kisebb vállalkozásainak dokumentumai
74. FOND: Diószegi András irodalomtörténeti hagyatéka (1960-1979 között)**
83. FOND: Személyzeti iratok és levelezés (1956-1992)**
86. FOND: Bodnár György igazgatóhelyettesi és igazgatói levelezése (1983-1997)**
87. FOND: Sötér István levelezése (1955-1983)**
88. FOND: Szabolcsi Miklós levelezése (1956-1980)**

Mindezek alapján először az Intézet előtörténetéhez és első évéhez kapcsolódó dokumentumokat tártuk fel, s folyamatosan végeztük ezek rendezését és feldolgozását. Ez alkotja a téma szempontjából a legnagyobb és legértékesebb archívumi anyagot, s ennek feltárása és rendezése a kutatási idő felét vette igénybe. Az OTKA-program utolsó két évében az immár konszolidált intézeti munka (hosszú, középtávú és éves tervek, valamint beszámolók) dokumentálásának végigkötése történt. Természetesen figyelembe vettük az Intézet életének nagy eseményeit is (például a Kritika című folyóirat kálváriája és megszüntetése, a Petőfi-kutatás vitája a

plenáris ülésen, Lukácsy Sándor és Pándi Pál koncepciójának ütköztetése, s a 1945 utáni irodalomtörténet vitája az MSZMP Elméleti Munkaközösségének martonvásári ülésén). Nagyon izgalmas volt és kortörténeti jelentőségű az Intézet legmagasabb szintű és legdogmatikusabb bírálata 1967 tavaszán, amelyet az Akadémia képviselőjében Szigeti József ismertetett – személyi konzekvenciáival együtt – plenáris ülésünkön. Ennek a dokumentumaira azonban sajnos sehol sem találtunk rá, s a résztvevők és tanúk személyes emlékei sem rögzítették a szerencsére hamar megállított kártékony fordulatot.

A **Politikatörténeti Intézet Levéltára** – e gyűjtemény áttekintésére azért volt szükség, mert – mint közismert – a pártállam szerkezetében a szakmai döntések mögött is legtöbbször pártállásfoglalások húzódtak meg. Így az Intézetre vonatkozó döntések előtörténetét is végig kellett követni, s ez legtöbbször a Politikatörténeti Intézet (rég neve: **MSZMP Párttörténeti Intézet**) anyagaihoz vezetett, melyek közül főleg a következő témaköröket vizsgáltuk:

1. Az akadémiai tervezett reformja a *fordulat éve* után: a Tudományos Tanács dokumentumai
2. A Révai József-hagyaték irodalomtörténeti vonatkozású anyagai
3. Vértes György levelezése
4. MDP-határozatok
5. A Szabad Nép levelezéséből
6. Jász Dezső levelezése
7. Az MSZMP KB Kulturális és AgitProp Osztályának dokumentumai
8. Az MSZMP KB Titkárságának jegyzőkönyvei
9. Át akartuk tekinteni Horváth Márton itt található hagyatékát is, erre azonban egyelőre nem kaptunk engedélyt, mert a tájékoztatásuk szerint a fond feldolgozása csak ezekben a hónapokban fejeződik be teljesen.

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára (rég neve: Történeti Hivatal Levéltára)

Az MTA ITI munkatársai révén, vagy olykor intézményes módon is állandóan kapcsolatban állt a kortárs irodalom intézményeivel, testületeivel csoportosulásaiival és rendezvényeivel. Ezért az Intézet történetének rekonstruálása annak politikai megismerését is szükségessé teszi, amelyek különböző, nem nyilvános iratokban találhatóak. Így a kutatást ki kellett terjeszteni az ÁBTL-ra is. Az átnézett és megkapott iratok között többek közt a budapesti és vidéki egyetemek iratait, az Írószövetség jegyzőkönyveit és közgyűlései és a Petőfi Kör iratait tartalmazzák. Tanulmányoztuk az intézet történetére vonatkozó külső személyek, események és ügyek fellelt és megkapott iratait is, amelyeket tárgyszók szerint az *Irodalmi élet*, *Intézeti csoportosulások*, *Kulturális élet*, *Irodalmi Kruzsok*, *Népiek*, *Írószövetség*, stb. témájú megfigyelési dossziék tartalmazzák, valamint az Intézet és munkatársainak életét és főbb vállalkozásait befolyásoló titkosszolgálati adatszerzés anyagait is.

Mindezeket túl szükségessé vált a célirányos kutatás az **OSZK**-ban és a **Magyar Országos Levéltár**-ban (MOL), mivel a dokumentumok egy része a törvényben megszabott idő után eleve ide került, más részét pedig később helyezték el az Országos Levéltárban (a Politikatörténeti Intézet anyagát 1948-tól, s a Belügy bizonyos iratcsoportjait, amelyek azonban egyelőre nem kutathatók). Az OSZK-ban az intézettörténeti kutatás azért vezetett el, mert – amint ismeretes – a sajtótörténeti munkálatok hosszú ideig az Intézethez tartoztak, s ezek dokumentumait (például a Dersi Tamás sajtótörténeti munkáival kapcsolatos, az ITI Archívumában található hagyaték kiegészítéseit, Az Est Lapok, a Pesti Hírlap, a Baumgarten Alapítvány bizonyos iratait) egy idő óta az OSZK őrzi. A MOL természetesen a legnagyobb anyaggal állítja szembe a kutatót, amelyből azonban célirányosan csak a következő fondokat vettük figyelembe (csak a legfontosabbak:)

1. A Minisztertanács Titkárságának iratai (Aczél György, Gerő Ernő és Apró Antal levelezése)
2. A Tudománypolitikai Bizottság iratai
3. Az Országos Dokumentációs Központ iratanyaga
4. Sötér István miniszterhelyettesi iratai
5. Révai József levelezése
6. Tóth Dezső miniszterhelyettesi iratai
7. Az MDP KV iratai
8. Az MDP vezető testületeinek iratai
9. Az MSZMP KB üléseinek jegyzőkönyvei 1956-tól 1988-ig
10. A Kulturális Minisztérium iratai
11. MSZMP KB AgitProp Osztályának iratai
12. MSZMP Tudományos, Közoktatási és Kulturális Osztályának iratai
13. A BM-ből átkerült iratok: 1972 és 1983 között

Ez a MOL-ban összesen és hozzávetőlegesen 200-250 őrzési egység áttekintését jelentette

S végül be kell számolnunk a **Petőfi Irodalmi Múzeum Levéltárában** végzett kutatásról is, amelyben ugyan kevés az intézet történetéhez kapcsolódó anyag, de ez úgy került e gyűjteménybe, hogy az intézet egyik munkatársának (Béládi Miklósnak) az özvegye a hagyaték *irodalmi* részét ebben helyezte el. E mellett ide került például Szabolcsi Miklós volt ügyvezető igazgató egy-két levele is, amelyek levéltári útjának tisztázását a jövőben kell elvégezni.

A fenti gyűjtőhelyekben feltárt és kiválasztott intézettörténeti érdekű dokumentumokat nemcsak jegyzékbe foglaltuk, hanem róluk másolatokat is készítettünk. S a gyűjtéssel párhuzamosan kialakítottuk a természetszerűleg heterogén anyag rendszerezési elveit is. Ezek közül kettőt hangsúlyoztunk: mivel a feltárás elsődleges célja az Intézet részletes és dokumentált történetének megírása, az iratokat időrendben csoportosítottuk. E mellett számoltunk azzal, hogy az Intézet munkájának és életének legfontosabb témáit is dokumentálni kell, ezért legalább a jegyzéket tematikusan is tagoltuk. E két rendezési szempont vezetett el azután bennünket részben néhány kiemelt téma dokumentálásához és feldolgozásához, illetve a részletes intézettörténet megírásához, s ennek mellékletében a teljes iratanyag közzétételéhez.

Az első feladatkört Simon Zsuzsanna teljesítette. Kiemelt témakörei:

1. Az MTA ITI megalakulásának előtörténete 1949-1955-ig
2. Az MTA ITI első éve – 1956
3. Irodalomtörténet két korszakhatáron – *A magyar irodalom története a kezdetektől 1945-ig*
4. Két tűz között – közelképek a '45 utáni irodalomtörténeti kézikönyv létrehozásának történetéből
5. Élt tíz évet – dokumentumok a régi Kritika történetéből
6. Napi operatív jelentés – szemelvények az SZT-felügyelők feljegyzéseiből
7. Az MTA ITI megalakulásának előtörténete 1949-1955-ig
8. Az MTA ITI első éve – 1956
9. A hatkötetes magyar irodalomtörténeti szintézis története
10. A 45 utáni magyar irodalmat feldolgozó irodalomtörténeti kézikönyv keletkezéstörténete
11. A régi Kritika című, eredetileg intézeti folyóirat története
12. Szemelvények az SZT-felügyelők intézetünkről, munkáinkról, az irodalomról és köreiről szóló feljegyzéseiből
13. Felmérés a határon túli magyarság kulturális állapotáról 1960-1975-ig; A magyarországi magyar kultúra felmérése
14. A Baumgarten Alapítvány Alapító Okirata (dokumentum az intézeti Archívumból)
15. Sajtótörténeti dokumentumok az intézeti Archívumból: Miklós Andor és újságbirodalma és kislexikon a századforduló sajtótörténetéhez
16. Sajtótörténeti dokumentumok az intézeti Archívumból: a Pesti Hírlap szerepe a századforduló irodalmi kanonizációjában
17. Közelképek a magyar sajtó történetéből - 20. századi eleji levelek és írások
18. Szemelvények az Est-lapok történetéből
19. Mikes Lajos két kiadatlan írása
20. Mikes Lajos bibliográfiája
21. Összegyűjtött adatok a Baumgarten Alapítványról
22. Kutatásszervezés Itáliában – A társadalomtudományi kutatások rendszere és finanszírozása - Vázlat

Jelen OTKA-program végcélját jelentő részletes intézettörténetet Bodnár György készítette el. Természetesen figyelembe vette a 2000. év tudományos programjába illeszkedő kétíves tanulmányát, de azt főleg az előtörténet tekintetében az Intézet történetének fontosabb fordulópontjain lényegesen kibővítette, elmélyítette és dokumentálta. Az akadémiai irodalomtudományi kutató intézet létrehozása mintegy 6 évet igénybe, s ez alatt az idő alatt számtalan tervezet, koncepció, állásfoglalás és vitairat keletkezett, amely immár dokumentálhatóan kifejezte mindezek összefüggését a Rákosi-korszak sztalinista és voluntarista ideológiájával a rövid Nagy Imre-vezetés oldódó szemléletével, az 1956-os októberi forradalom előkészítésével, illetve magának a forradalomnak az eseményeivel. A dokumentumokból és a részletes intézettörténetből immár kiolvasható, hogy minden későbbi vitakérdés kezdettől fogva felmerült. Például: az Akadémiához tartozzon-e a főhivatású kutatóhely vagy az ELTE-hez? Mi legyen az Irodalomtörténeti Társaság új szerepe? Monopolhelyzete legyen-e az új intézetnek az irodalomtudomány irányításában? Hogyan kapcsolódjon a tudományos történeti kutatás az élő irodalom kritikai megítéléséhez? Legyen-e

elméleti osztálya, s az kodifikálja-e a pártosság illetve a szocreál elvét? Ki legyen az intézetigazgató, honnan válogassák össze a munkatársi testületet, s miképpen történjen a fiatal kutatók *átnevelése*, stb. Ami az előtörténeten végigvonul, az Klaniczay Tibor meghatározó szerepe volt, aki az I. Osztály szaktitkáráként kezdettől fogva híve volt a főhivatású irodalomtudományi kutató intézet létrehozásának, s a szükséges dokumentumok előkészítésében a gyakorlati munka nagyobb részét is vállalta. Ma sem csodálkozhatunk azon, hogy az ő igazgatóhelyettesi kinevezése egy pillanatig sem volt vitatott. Azt viszont a kor voluntarizmusát és diktatórikus ideológiáját ismerve meglepőnek láthatjuk, hogy Klaniczay Tibor már az előtörténetben tiltakozott az ellen, hogy az új intézet monopolszerepet töltsön be a tudományirányításban, s az MTA I. Osztálya Irodalomtudományi Bizottságát az Intézet Tudományos Tanácsa pótolja. Külön fejezetet alkot az éppen megalakult intézet története az 1956-os forradalom napjaiban. A most feltárt dokumentumok különösen az 1956. november 2-i intézeti ülés eseményeit és nézeteit emelik ki, amelyek egyidejűleg megvilágítják az ekkor kibontakozott személyi ellentéteket is az irodalomtörténész akadémikusok között. E fontos napnak az utótörténete csak 1957. közepén zárul le, amikor is bekövetkezik az intézet szervezeti és eszmei konszolidációja. Ez nem jelenti persze, hogy később ne bukkannának fel olyan politikai koncepciók, amelyek eltéríthették volna az intézményt tudományos meggyőződésétől és módszereitől. Az 1957-től eltelt fél évszázadot azonban ebben a tudományos műhelyben azok az elvek és módszerek vezérelték, amelyek az irodalomtudomány belső törvényeiből következtek, amelyek egyidejűleg szabad teret adtak a tudományos munkához és az irodalommal való együttéléshez elengedhetetlen személyes értékeknek. Ez önmaga is fontos helyet jelöl ki az intézet számára a tudománytörténetben, pedig ezt még tovább hitelesítik azok a feladatvállalások, amelyek a diszciplína nemzetközi fejlődésének felismeréséből származtak (pl. a poétikai forradalom a hatvanas évek közepétől kezdve, a kritikátörténeti kutatás megindítása és folytatása napjainkig, valamint a textológia elméleti és gyakorlati művelése, stb.).

Eredményeink összesítve:

- a) Könyv-kézirat – Kb. 18 ív
- b) 37 db kisebb-nagyobb adatbázis (kb. 7 Mb)
- c) 21 elő- és részfejezet, köztük két bibliográfiai gyűjtemény az Intézet történetéről és az Archívum dokumentumaiból (részletesen ld. lent)
- d) Az Archívum sajtó honlapja és folyamatos karbantartása
- e) Kb. 50 fm-nyi archívumi dokumentumanyag feldolgozása
- f) A kutatási rendszerek és finanszírozásuk, ezen belül a levéltárak összehasonlítása jegyében a római Archivio di Stato di Roma-val, valamint az Archivio storico Treccani-val, amellyel a kapcsolatfelvétel együttműködés megkötése céljából folyamatban van.

S végül jelentjük, hogy az Intézet Archívumának létrehozása és anyagának rendszerezése után Simon Zsuzsanna elkészítette az intézeti Archívum honlapját, amely tartalmazza az Archívum eddig feldolgozott fondjainak adatbázisait (kb. 7 Mb) és a jelen OTKA-program keretén belül feltárt és kiválogatott dokumentumok kiemelt témaköreinek tanulmányait, illetve elkészült könyvkéziratunk részfejezeteit. A honlap anyaga a feldolgozással párhuzamosan folyamatosan bővül.